



עמ"ת 14091/05/23 - ולדיסלב ברנוב (עציר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 14091-05-23 ברנוב(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 146486/2023
לפני כבוד השופט הבכיר ד"ר מנחם רניאל
עורר: ולדיסלב ברנוב (עציר)
נגד מדינת ישראל
משיבה:

החלטה

זהו ערר על החלטת בית משפט השלום בחדרה (השופט אהוד קפלן) מיום 19.4.23 לפיה הורה על מעצר העורר עד תום ההליכים. עיקר טענותיו של העורר נסובות על העדר ראיות לכאורה לאשמתו של העורר. בית המשפט קמא קבע שיש ראיות לכאורה לאשמתו של העורר, שכן אין מחלוקת שהעסק נפרץ, ובתיק החקירה יש שני סרטוני אבטחה משני עסקים, שלדברי בית המשפט קמא בהם נראה אדם אשר זוהה על ידי עד תביעה שהוא בלש המכיר את העורר מעבודתו. נאמר בהחלטה שבשני סרטוני האבטחה ניתן לראות כיצד העורר דוחף את דלת העסק פעם אחר פעם עד שהדלת נפתחת, ולאחר מכן נכנס ויוצא מהמקום כשהקופה בידו. בנוסף, נתפסו בחיפוש פרטי הלבוש שבהם נצפה העורר בעת ההתפרצות - מעיל, קפוצ'ון וכובע גרב זהים לגמרי.

העורר טוען שהזיהוי הוא רק על ידי רכז המודיעין שאינו חלק מצוות החקירה, והסרטים ממצלמות האבטחה לא מאפשרים את זיהויו. איכות הסרטונים והעובדה שפניו של החשוד אינם מופיעים באופן גלוי לחלוטין בעת ההתפרצות לא מאפשרים להגיע למסקנה שמדובר בעורר מעבר לכל ספק סביר. המצלמה היחידה שתיעדה את ההתפרצות היא מהעסק "ירקניה" שבצמוד לעסק שנפרץ, שלא צילמה צילום ברור של הפורץ, והמצלמה האחרת היא מעסק המרוחק כ-30 מטר, והיא צילמה אדם ההולך ברחוב. אין עדות נוספת הקושרת את העורר להתפרצות, והשוואת פרטי הלבוש נעשתה לעומת התמונה שבה נראה האדם ההולך ברחוב, ולא באמצעות חוות דעת. כמו כן טען לפגמים בחקירה בכך שלא נבדק האליבי שלו לפיו ישן בביתו עם הוריו, ולא נבדק הטלפון הסלולרי שלו.

המשיבה תמכה בקביעות בית המשפט קמא, אך הסכימה שבניגוד לדברי בית המשפט קמא, רק הצילומים מאחד מבתי העסק תיעדו את ההתפרצות, והשוואת פרטי הלבוש נעשתה לצילום שאינו מתעד את ההתפרצות אלא את ההליכה ברחוב. עוד טענה שלא היה טעם בקבלת עדות מהורי העורר לפיה הוא ישן בביתם כאשר הם ישנו בשעה 03:00 בלילה, וכי מכיוון שמקום ההתפרצות קרוב לביתו של העורר לא היה טעם באיכון טלפון סלולרי.

צפיתי בסרטוני האבטחה. הצילום המראה את האדם ההולך ברחוב הוא צילום ברור וניתן לזהות בו את ההולך המצולם מקדימה. אין חולק שמדובר במקום הנמצא כ-30 מטר ממקום ההתפרצות. הצילום מהירקניה הוא בעצם צילום משתי מצלמות אבטחה שונות, שבאחת מהן (מצלמה 2 המצלמת מצד את דלת העסק שנפרץ מימין ומופנית שמאלה) רואים



את הדמות מגיעה משמאל בסמוך לדלת העסק שנפרץ, ומתעסקת עם הדלת. הדמות מתרחקת מעט מהדלת להמשך הרחוב כשהמצלמה מצלמת את הדמות מקדימה, לאחר כמה צעדים הדמות חוזרת כך שהיא מצולמת מאחור, מטלטלת את הדלת ונכנסת פנימה, ואז היא יוצאת כשהיא אוחזת דבר מה בהיר באחת מידיה בהליכה מהירה כשהיא מצולמת מקדימה ונעלמת. במצלמה השנייה (מצלמה 8), המכוונת לצד ימין ואינה כוללת את העסק השכן, רואים את הנסיגה של הדמות שצולמה במצלמה 2 כאשר הדמות מצולמת מאחור, הדמות חוזרת ומצולמת מקדימה, ולאחר כמה דקות מצולמת הדמות מאחור כשהיא בהליכה מהירה ונושאת דבר מה בהיר בידה. הדמות במצלמות הירקניה לבושה במעיל כהה באורך דומה לדמות האדגם הוולך ברחוב, דהיינו עד קרוב לברך, כובע שחור וחמצוואר דומים.

על פי דו"ח הצפייה, האירועים המצולמים על ידי מצלמות הירקניה מסתיימים בשעה 03:01 לערך, בהליכה מהירה של הדמות, כשבידה האחת דבר מה בהיר. לעומת זאת נרשם שהאירוע שבו זוהה העורר במרחק של 30 מטר, נרשם כמתרחש בשעה 03:02, דהיינו דקה אחת לאחר מכן, והעורר אינו רץ, אינו הולך הליכה מהירה, אלא הליכה רגילה, ואינו מחזיק בידו דבר. אם נכונים הזמנים, יש קושי ראייתי בזיהוי של הדמות שצולמה במצלמות הירקניה בעת הפריצה עם דמותו של האדם השלו וחסר הדברים בידו המהלך דקה אחת לאחר מכן במרחק 30 מטר. השעות שנרשמו בדו"ח הצפייה, הן של המצלמה שצילמה את העורר והן של המצלמה שצילמה את ההתפרצות, אינן השעות המופיעות במצלמה, אלא חישוב מסוים של השעה הנכונה לעומת השעה השגויה המופיעה במצלמות. אין לדעת כיצד נערך החישוב ועל איזה בסיס, ואם הוא נכון, אך אלה הנתונים שבפני בתיק החקירה. אציין, כי בתצלום אוויר של הסביבה המופיעה בתיק נרשם שהצילום של האדם המהלך הוא בזמן אמת 03.02.45 וצילום ההתפרצות הוא בזמן אמת 03.02.55 כלומר 10 שניות לאחר צילום המהלך, כאשר ברור שצילום ההתפרצות נמשך כמה דקות, ולא ברור אם השעה הרשומה היא שעת ההתחלה או שעת הסיום.

אם נכונים הזמנים בדו"ח הצפייה, לאור התצ"א, עולה קושי ראייתי נוסף. לפי התצ"א, המהלך לפני המצלמה מגיע לחנות שנפרצה מצד שמאל, ולפי הצילומים הוא נמלט לצד ימין. יש קושי ראייתי בכך שהדמות נמלטת מהחנות לצד ימין בהליכה מהירה וכעבור דקה טוענים שהיא הולכת בצד השני של החנות, לכיוון החנות.

השופט קמא קבע שנתפסו מעיל, קפוצ'ון וכובע גרב זהים לגמרי. הוא לא ציין את הנעליים שבהשוואה שערכה המשטרה סומנו כדומות לאלה שנתפסו אצל העורר. אני דוחה את טענת העורר שהיה על המשיבה להביא חוות דעת מומחה בדבר הדמיון בין הבגדים. אין צורך במומחה כדי לבסס דמיון בין בגדים, כשיש להם מאפיינים הניתנים לזיהוי. מעיון בהשוואה שנעשתה בתיק החקירה עולה ספק אם המעיל שנתפס הוא המעיל המצולם בסרטוני האבטחה. המעיל המצולם הוא מעיל המגיע כמעט עד לברך. המעיל שנתפס הוא מעיל קצר עד המותניים. ספק אם זה אותו המעיל. נותרנו עם קפוצ'ון וכובע גרב, שאין להם מאפיינים כלשהם המייחדים אותם, כך שלא ניתן לבסס בשלב זה מסקנה בדבר זהות בין הבגדים חסרי הייחוד שנתפסו אצל העורר לבין הבגדים המצולמים. מכל מקום, אין מחלוקת שההשוואה נעשתה בין הבגדים שנתפסו לבין הבגדים שצולמו בדמות המזוהה של העורר שהתהלכה בשעת לילה במרחק 30 מטר ממקום ההתפרצות. לא נעשתה השוואה לבגדים שלבשה הדמות שביצעה את ההתפרצות. מכאן, שאין זו ראייה עצמאית לכך שהעורר הוא שביצע את ההתפרצות, והיא תלויה בהכרעה בשאלה האם העורר שהתהלך בסמוך הוא המצולם בצילומי ההתפרצות.



על פי האמור לעיל, המבחן של "אם נאמין" לראיות המשיבה מוביל אותנו אך ורק עד לדמות שהתהלכה בשעת לילה במרחק של 30 מטר ממקום ההתפרצות. הדמיון בין הדמות שצולמה בעת ההתפרצות לבין הדמות המהלכת בסמוך אינו מספיק על מנת לקבוע שהעורר הוא המצולם גם באירוע ההתפרצות. אפשר שניתן היה לזהות את הדמות טוב יותר במצלמות הירקניה, לפחות בחלקים שבהם הדמות מצולמת מקדימה, אך אין בחומר הראיות שבפניי זיהוי כזה, אלא להיפך, בדו"ח הצפייה נאמר שוב ושוב "לא ניתן לזהות פנים".

לאור עיוני בראיות, יש בראיות חולשה מהותית וחסר שאינו מאפשר לקבוע שיש ראיות לכאורה מספיקות לאשמתו של העורר, כך שלא מתקיים התנאי למעצר בסעיף 21 (ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים). לפיכך, כאמור באותו סעיף, אין לעצור את העורר אף בהתקיים תנאים על פי סעיף 21 (א) לחוק, וממילא אין מקום לחלופת מעצר. אני מקבל את הערר, מבטל את החלטתו של בית משפט השלום בחדרה מיום 19.4.23, ומורה על שחרורו של העורר ממעצרו, בתנאי שיחרור שייקבעו על ידי המשטרה.

ניתנה היום, כ' אייר תשפ"ג, 11 מאי 2023, בהעדר הצדדים.